

nødvendigt at ansætte en til to Assisterter ved Undervisningen. Man ser deraf, at det drejer sig ikke alene om et Undervisningsspørgsmaal, som det ser ud til, at Ministeriet først er gaaet ud fra, men ogsaa om et Bevillingsspørgsmaal.

Det forekommer mig nu imidlertid, at denne Bevilling er motiveret meget, jeg vil ikke sige slet, for det er et stygt Ord, men jeg vil sige tarveligt. Det eneste, man her i Tinget ved om denne Sag, er denne Anmærkning paa Finanslovforslaget. Der siges, at man foreslaar 16,000 Kr. i dette Øjemed. „Men“, fortsættes der saa, „hertil kommer, at de af Kommissionsflertallet foreslaaede Øvelser, som ogsaa Undervisningsraadet flertal anser for meget ønskelige, nødvendigvis vil kræve en Forøgelse af Lokalerne paa Højskolen. Hvor stort et Beløb der eventuelt vil udkræves hertil, er det ikke muligt for Øjeblikket at udtale noget om. Man har derfor nøjedes med paa nærværende Forslag at søge et anslaaet Beløb af 16,000 Kr. bevilget“. Dette er altsaa et A, men hvor stort B vil blive, er der intet Menneske der ved, ikke en Gang Ministeren. Det er jo imidlertid klart, at der, som ogsaa antydet, skal opføres betydelige Bygninger ved Landbohøjskolen, hvis den her foreslaaede Ordning skal gennemføres. Derfor mener jeg, at Rigsdagen har et billigt Krav paa at faa at vide, hvad man gaar ind til ogsaa i finansiell Henseende. Det ved man jo ikke. Der er kun anslaaet 16,000 Kr. til en Begyndelse, og disse 16,000 Kr. vil, hvis de bliver vedtaget, indeholde Bemyndigelse for Landbrugsministeriet til at gaa videre og opføre de nødvendige Bygninger efterhaanden og ansætte de Lærere, som det absolut bliver nødvendigt at ansætte. Derfor siger jeg, at Spørgsmaalet er saa lidt forberedt, saa lidt omhyggeligt tilrettelagt for dette Tings Medlemmer, at jeg vilde anse det for den eneste rigtige Udgang af denne Sag, at man ikke ved tredie Behandling tager endelig Stilling dertil, men at man ved et særligt Lovforslag faar Lejlighed til at indhente de fornødne Oplysninger og faa et Overblik over, hvad hele Sagen vil koste, og hvad den vil betyde.

De Elever, der faar Undervisning paa Den kongelige Landbohøjskole, gennemgaar et Kursus paa $1\frac{2}{3}$ Aar, og der udkræves ikke nogen særlig Fordannelse for at blive optaget i denne Afdeling, saaledes som der kræves i Afdelingerne for Dyr læger og Landinspektører. Adgangen er fri, og det har den været, lige siden Lo-

ven af 1856 blev vedtaget. Det stilles frit for de unge Mennesker, der ønsker en videregaaende Undervisning, navnlig i teoretisk Landbrug. Det stilles frit for de unge Mennesker, der enten har været paa en Landbrugsskole eller paa en Højskole eller har deltaget i praktisk Landbrug, at gaa ind paa denne Skole. Adgangen til dens Undervisning er aaben for alle, der ønsker at tage Del deri, og jeg anser dette for et stort Gode. Nu har Kommissionens Flertal — og dertil slutter Ministeren sig i Virkeligheden — imidlertid ønsket, at der skulde kræves en Eksamen for at faa Adgang til denne Undervisning. Det er ganske interessant at se, hvad den højtærede Minister i saa Henseende siger i en Skrivelse, som han har tilstillet Landbohøjskolen, hvis Undervisningsraad ganske naturligt har fraraadet at foretage denne store Forandring straks: at kræve særlige Betingelser for Adgang til Deltagelse i Landbrugsundervisningen. Den højtærede Minister udtaler derom, at „Ministeriet har Sympati for skærpede Fordringer til Fordannelsen, blandt andet ogsaa i fremmede Sprog, og at den nuværende Ordning, der ikke udkræver nogen Adgangsprøve, men forudsætter, at de studerende er i Besiddelse af en saadan Modenhed og saadanne Forkundskaber, at de kan følge Undervisningen, derfor maa betragtes som midlertidig, samt at det, indtil Forholdene maatte til-lade Højskolen at gennemføre bestemte formulerede Krav til Fordannelse for de studerende, der agter at tage Eksamen, vil være nødvendigt, at der for Indstilling til Ministeriet om Optagelse som Elever ved Højskolen stilles større Fordringer til de studerendes Forkundskaber end hidtil, og at Undervisningen i Fagene til første Del tilrettelægges saaledes, at kun de studerende, der i det væsentlige møder med samme Forudsætninger, som der nu udkræves for ved Studiets Begyndelse at blive indskrevet som Elev, vil være i Stand til at følge Undervisningen“. Det er da klart, at Ministeren er enig i den Betragtning, at den hidtidige Ordning: at Adgangen til Undervisning paa Landbohøjskolen skal være aaben uden Eksamen, ikke kan fastholdes i Fremtiden, men at der maa stilles særlige Krav til dem, der ønsker at være Elever ved denne Undervisning. Dette forekommer mig at være et eklatant Brud paa, hvad der har været Skik og Brug i to Menneskealdrer, idet der ikke paa dette Punkt er sket nogen Forandring, siden Loven af 8.